

smyslu § 46, druhý odstavec zákona č. 100/1931 Sb. z. a n. nezákonné takové opatření nebo usnesení, které se přičí jasnému a nepochybnému znění nebo smyslu zákona, jehož bylo nebo mělo býti na případ užito, v souzené věci tudíž § 143 obč. zák. Nezákonnost jest spatřovati především v tom, že se ani rekursní soud, ani prvý soud nezabývaly otázkou, zda matka dítěte jest nezpůsobilou k výdělku. Podle zřejmého smyslu zákona a také podle ustáleného rozhodování nejvyššího soudu rozumí se »nemajetností« ve smyslu § 143 obč. zák. nejen nedostatek majetku, nýbrž i naprostá výdělečná nezpůsobilost (srov. zejména rozh. č. 9588 Sb. n. s.). Soud prvé stolice zjistil jen, že matka dítěte jest bez výdělku, ale nezabýval se otázkou, zda matka dítěte jest k výdělku způsobilá čili nic. Ani rekursní soud nesjednal v této otázce nápravy, ač v rekursu byla výdělečná schopnost matky dítěte zdůrazňována. Ježto podle jasného a nepochybného smyslu zákona přichází při rozhodování o vyživovací povinnosti prarodičů v úvahu i výdělečná způsobilost otce, pokud se týče matky dítěte, jsou nezákonná rozhodnutí nižších soudů, pokud se nezabývala výdělečnou způsobilostí matky dítěte. Právem vytýká dovolací rekurent též, že se nižší soudy nezabývaly jeho tvrzením, že ještě v srpnu 1936 vyplatil nezletilé Alžbětě Sch. hotově 15.000 K na její výživu. Jde o pomnutí okolnosti důležité pro posouzení, zda dítě má dostatečně prostředků ke své výživě a zda tedy podle toho vůbec nepřichází v úvahu vyživovací povinnost osob zákonem jinak k tomu určených. Taková neúplnost řízení zakládá též nezákonnost (srov. rozh. č. 12881, 13127, 14245 Sb. n. s.).

Čís. 17501.

Závazek akciové společnosti zaniklé fusí k náhradě škody, způsobené zaměstnanci jeho nepřihlášením nebo nesprávným přihlášením k pensijnímu pojištění, přechází na přejímající akciovou společnost.

Takový závazek přechází i při převzetí podniku na přejímatele podniku podle § 1409 obč. zák.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1939, Rv I 434/39.)

Žalobce se domáhá na žalované akciové společnosti náhrady škody, způsobené mu tím, že nebyl včas a po určitou dobu přihlášen k pensijnímu pojištění firmou Spojené . . . , akciová společnost v M. O., u níž byl zaměstnán a jež splynula fusí se žalovanou. Nižší soudy zamítly žalobu, o d v o l a c í s o u d pro tentokráte.

N e j v y š š í s o u d uložil prvému soudu nové jednání a rozhodnutí a v otázce, o níž jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Prvý soud nevyhověl žalobě také proto, že žalobce nezaměstnávala žalovaná společnost, nýbrž akc. společnost Spojené továrny průmyslu lihového a likérového, která se sloučila s žalovanou společností, jež za škodu, způsobenou žalobci jeho zaměstnavatelkou, neručí, protože škoda

ta není obchodním pasivem, nesouvisejíc s normálním provozem, a že ani podle § 1409 obč. zák. není žalobce oprávněn se domáhati náhrady škody na žalované společnosti. Jest nesporno, že žalobce byl zaměstnán u akciové společnosti Spojené továrny . . . , a bylo zjištěno, že tato akciová společnost zanikla fúzí s žalovanou akc. společností. Šlo tedy o fúzi jedné akciové společnosti s jinou akciovou společností podle čl. 247 obch. zák. Taková fúze záleží v tom, že přejímaná akciová společnost přenáší veškeré své jmění, aktiva a pasiva, na přejímací akciovou společnost, která její členy přijme za své tím, že jim poskytne své akcie výměnou za akcie převzaté akciové společnosti. Převzatá akciová společnost zaniká, její aktiva přecházejí do vlastnictví přejímající společnosti a na ni přecházejí i její pasiva, takže jen na ní se lze domáhati jejich uspokojení. Fúze má tedy pro věřitele účinky změny v osobě dlužníka. Jmění zaniklé společnosti musí sice býti odděleně spravováno, dokud nedojde k uspokojení nebo zajištění jejích věřitelů, ale jejich jedinou dlužnicí přes to je od fúze jediné přejímací společnost, která jest jim přímo zavázána právě tak, jako svým vlastním věřitelům. Převzatými dluhy pak nejsou jen dluhy v užším smyslu, nýbrž vůbec veškeré závazky zaniklé společnosti, tedy i povinnost k náhradě škody, způsobené jejím zaměstnancům nepřihlášením nebo nesprávným přihlášením k pensijnímu pojištění. Šlo-li však o fúzi, tedy o universální sukcesi, nebylo ani třeba řešiti otázku, zdali povinnost právě zmíněná přešla s akciové společnosti Spojené továrny . . . na žalovanou společnost podle § 1409 obč. zák., neboť převzetí jmění nebo podniku ve smyslu tohoto ustanovení zákona není universální sukcesí (č. 8470 Sb. n. s.), o jakou v souzené věci šlo. Ostatně i při převzetí podniku žalobcovy zaměstnavatelky žalovanou společností podle § 1409 obč. zák. přešla by na ni povinnost k náhradě škody, o kterou v souzené věci jde.

Čís. 17502.

Podle § 52 zák. o mot. vozidlech odpovídá provozovatel za osoby, které připustil k provozu, b e z v ý h r a d n ě, nikoliv jen za předpokladu § 1315 obč. zák.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1939, Rv I 618/39.)

Žalobkyně přednesla, že její manžel, jenž se dohodl se žalovaným řidičem nákladního auta, Jaroslavem P., že ho sveze, byl při havarii auta, jedoucího přílišnou rychlostí a způsobené prasknutím pneumatiky, usmrčen. Domáhá se proto na žalovaném řidiči nákladního auta i provozovateli auta náhrady škody, jí ztrátou živitele vzešlé (§ 1327 o. z.). **N i ž š í s o u d y** uznaly žalobní nárok polovicí po právu jen proti žalovanému řidiči auta.

N e j v y š š í s o u d uznal žalobní nárok polovicí po právu i proti provozovateli auta.